

Til Konto N. Udgifter til Bornholms Væbning.

a. Forhøielsen 1,786 Kr. 98 Dre skyldes den Omstændighed, at der i 1890 sker Indkaldelse til større Øvelser ved Fodfolket.

b. Under det her opførte Beløb er indbefattet 1,124 Kr. til Anskaffelse af Rapper til de til stadig i Tjeneste ved Væbningen værende Underofficerer og Spillemænd, som ikke tidligere have været forsynede med det nævnte Munderingsstykke.

c. Beløbene paa Vikonti 7 og 8 ere tilbøielig undergaaede en paa rationelle Hensyn støttet Ompostering. Den paa Vikonti 10 foregaaede, og, som Erfaringen har vist, nødvendige Forhøielse opveies af en omtrent ganske tilsvarende Nedsættelse paa Vikonti 9.

Til Konto Q. Udgifter i særlige Anledninger.

Til 58. Ved Behandlingen af Lovforslaget for Finantsaaret 1888—89 blev det vedtaget at bevilge forhenværende svensk Sekondlieutenant, Baron R. W. G. Åkerhjelm, der som Frivillig med Hæder deltog i Felttoget 1864, under hvilket han blev saaret i Kampen ved Dybbøl den 18de April, en aarlig Understøttelse af 500 Kr., der optoges paa Konto Q paa Krigsministeriets Budget.

Følge en fra Udenrigsministeriet modtagen Meddelelse er Baronen død den 4de Februar d. A., og den tilstaaede Understøttelse er som Følge heraf bortfalden.

Baron Åkerhjelm's Enke Uda, født Hasselstrøm, har imidlertid senere indgivet et Andragende om at maatte beholde den hendes Mand tilstaaede Understøttelse. Da Krigsministeriet i Henhold, til hvad det har udtalt i sin Skrivelse af 10de December 1887 til Folkethingets Finantsudvalg om Baron Åkerhjelm's Forhold, og eftersom Enken sidder i meget snaa Aaar, formener, at Villighed taler for ogsaa at yde hende en Hjælp, men da Ministeriet ifølge de i lignende Tilfælde fulgte Regler ikke har troet at kunne anbefale, at hun beholder den hele hendes afdøde Mand tilstaaede Understøttelse, har det, efter derom at have forhandlet med Finantsministeriet, troet at burde bringe i Forslag, at der tilstaaes hende som aarlig Understøttelse Halvdelen af det af hendes Mand opbeaarne Beløb, nemlig 250 Kr.

Til 67. Premierlieutenant Søren Frederik Undall, født den 1ste Juli 1815, blev Sekondlieutenant i Infanteriet 1837, forfremmedes 1844 til Premierlieutenant og afskedigedes paa Grund af Svagelighed i Januar 1848 med en aarlig Pension af 240 Rd. eller nu 480 Kr., hvorefter han blev indlagt paa Sindssygeanstalt, hvor han endnu befinder sig. Da den aarlige Betaling for ham efter 5 Aars Gjennemsnit har andraget c. 670 Kr., altsaa omtrent 200 Kr. mere, end hans Pension beløber sig til, da han er uden privat Formue, og da hans Familie, som hidtil har udredet den paagældende Forskjel, ikke længere ser sig i Stand til paa saadant Maade at støtte ham, har Ministeriet troet i dette Tilfælde at burde søge bevilget et Beløb af 200 Kr. til Supplerings af den nu 74aarige og meget svagelige Mand's Pension.

Til 68. Overtillskæermester ved Munderingsdepotet F. C. Lindberg, der afgik ved Døden den 27de Januar 1889, havde været ansat ved bemeldte Depot (tidligere Varedepotet) siden den 28de Juni 1852 og i disse 37 Aar udfyldt sin ansvarsfulde Plads med stor Dygtighed og Samvittighedsfuldhed. Da den Afdøde ikke var pensionsberettiget og ikke efterlader sig nogen Formue, idet hans Indtægter ere medgaaede til Opdragelsen og Anbringelsen af de efterlevende 7 Børn, sidder hans Enke i trange Aaar, og man ønsker derfor, at der maa kunne tillægges hende en aarlig Understøttelse, hvilken formentlig passende kan ansættes til 250 Kr.

Til 69. I Aaret 1869 skjænkede daværende Kommerceraad S. W. Heymann ved et Skjøde og Gavebrev Krigsministeriet paa Statens Vegne en ham tilhørende Eiendom i Victoriagade Nr. 19 her i Staden for at tjene til Frihøiig for 5 Officerssenker (og en Svabid eller forhenværende Underofficer som Inspektør). Gavebrevet, hvis nævnte Betingelse samtidig blev fyldestgjort, indeholdt bl. A. den Bestemmelse, at Udgiften ved Leilighedernes Vedligeholdelse skulle paahvile vedkommende Enter, hver for sin Leiligheds Vedkommende, medens de aarlige Skatter og Afgifter, saavel som Udgifter ved Reparationer paa Tag og Jag (ubvendige Reparationer) fulde fordeles lige paa Enterne. Dog erklærede Kommerceraad Heymann sig villig til for sin Levetid at bekoste samtlige nævnte ubvendige Re-